

Ὁ Ἀγγελιοφόρος
 ἄνοιξε δειλὰ τὴν πόρτα
 μπήκε ἀθόρυβα σχεδὸν στὸ χαμηλὸ δωμάτιο
 καὶ κάθησε
 μπροστὰ στὴ σόμπα
 μὲ συστολή.

— Γιατρέ εἶμαι ἄρρωστος, ψιθύρισε
 καὶ σώπασε.

Ἡ θαλπωρὴ τῆς φωτιᾶς τὸν εἶχε ἤδη ἀγκαλιάσει
 καὶ οἱ ἀνταύγειες τοῦ ἡλίου τὰ σταυρωμένα χέρια
 μὲ τὰ λιγνά, μακριά, ὠραῖα δάχτυλα.

Τὸ γεμάτο ἱκεσία βλέμμα
 στὰ καστανά μεγάλα μάτια τοῦ ποῦ γυάλιζαν
 καὶ τὰ ἐβένινα μαλλιά τοῦ ποῦ ἔσταζαν στὸ μέτωπό του
 τὰ μισάνοιχτα χεῖλη
 ἢ ἀνάσα του

ὦ Πόνε, ἦρθες, τὴ βροχερὴ τούτη νύχτα
 νὰ μ' ὀδηγήσεις στῆς Ἑκάτης τ' Ἀνάκτορα!.

Κομοτινὴ 17 — 23/10/76

Κώστας Σπαρτινὸς

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΑΠΡΙΛΗ

I.

Ἐνα τραγούδι τὸν Ἀπρίλη
 εἶναι μαχαίρι τοῦ χειμῶνα
 Κι ἀνάσα
 Τοῦ καλοκαιριοῦ

* * *

Αὕτῃ τὴν ἄνοιξη
 Στὸ σῶμα μου φύτρωσε
 Λουλούδι παράξενο
 Κι ἡ κάμπια τὸ γυρεύει

* * *

Τὸ σπίτι γέμισε κορίτσια
 Ἦρθαν καὶ κρέμασαν στὸ κορμί μου
 Χάντρες τ' Ἀπρίλη

Δὲν θὰ σηκώσω τὸ νερὸ
Ποὺ χύθηκε στὰ πόδια σου·
Νὰ σὲ βαραίνει

II. Στο πετρίνο καταστρώμα

Χορτάρια στὸ στρατόπεδο
Ξεφύτρωσαν
Στὸ κούνημα τῆς ἄσπρης μέρας
Ποὺ δὲν λέει νὰ τελειώσει

* * *

Μαῦρα πυροτεχνήματα
Στὴν ἄσπρη μέρα
Σκάσαν
Τ' Ἀπρίλη τὰ λουλούδια
Τ' ἀρνητικό τους

* * *

Ὁ γυιὸς τῆς πόρνης
Στὸ στρατὸ
Βρῆκε τὴ θέση του
Φυλάει ἀρβυλοφύλακας
Ἀρβύλες σκονισμένες

* * *

Ἕνας φαντάρος ἴδρωσε
Ἡ μπόχα του
Ξεσήκωσε τὴ γυναικεία
Σου εὐαισθησία
Σαράντα μίλια μακρὰ

III.

Τῶν θεῶν οἱ θάνατοι κάτω
Ἀπὸ τοὺς ψίθυρους ποὺ φουσκώνει
Εἶναι ὑπέροχοι
Ἡ λαχτάρα τῶν κοριτσιῶν
Τώρα τὴν ἀνοιξη
Ἔτσι ποὺ πλέουν
Πάνω ἀπὸ τῶν ἀγοριῶν
Τοὺς ὄρθιους πόθους.

IV.

Περιμένω τὴν ἀνοιξη
Ποὺ θ' ἀκονίσω τὸ μαχαίρι μου

Στὸν ἄνεμο
Καὶ θὰ τὸ μπῆξω
Στὴν κοιλιὰ τὴν πλαδαρὴ
Τῆς πόλης
Νὰ οὐρλιάξει

* * *

Πάλι τίς μέρες τοῦτες
Γράφω τραγούδια πού
Πήλινα κορίτσια
Περνοῦν στὸ λαιμό τους

*
* * *

Σώματα σμίγουν ἀτέλειωτα
Πάνω στὴν ἰδρωμένη
Κοιλιά τῶν δρόμων
Ποὺ οἱ παλλόμενες πτυχές της
Εἶναι σημαία
Καὶ φίδι πού σέρνεται
Καὶ κίνηση καὶ ζωὴ

*
* * *

Ὅταν μιὰ μέρα ἡ κοιλιὰ
Ἀνοίξει τῶν δρόμων
Καὶ ὄγοῦν στρατοὶ γτυμένοι
Τὸ αἷμα τῶν νεκρῶν
Μαζί

Μαζί θὰ σπάσουμε
Τὰ πήλινα κορίτσια
Τότε

Ἀπ' τοὺς λαιμούς τους
Θὰ πέσουν τὰ τραγούδια
Καὶ θὰ χυθοῦνε στὰ κορμιὰ
Τῶν νέων παιδιῶν

V.

Αὐτὴ τὴν ἀνοιξὴ στοὺς δρόμους
Φύτρωσαν κόκκινα πλακάτ
Κι ἡ ἄσφαλτος οὐρλιάζει

Ἀπριλίου '76